

Sygn. akt I C 662/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) (...) L. S. i (...) z siedzibą w G.

przeciwko A. R. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami sądowymi obciąża powoda, uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 662/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18 lipca 2006 r. powód Kancelaria (...) Radca Prawny L. S. i (...) z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego A. R. (1) kwoty 972 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzonej kwoty domaga się z tytułu odszkodowania za poniesioną szkodę wskutek stwierdzenia bezskuteczności egzekucji prowadzonej na podstawie nakazu zapłaty w wydanego sprawie IX GNC 49/05 wobec (...) sp. z o.o., której prezesem zarządu w chwili wniesienia pozwu był A. R. (1).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym 16 sierpnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1297/06 Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w G. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany wniósł o jego uchylenie, a także o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznał, iż zobowiązanie spółki (...) będące przedmiotem pozwu powstało w czasie, gdy był on prezesem jej zarządu. A. R. (1) podniósł jednak, iż w dacie umorzenia postępowania majątek spółki był ukrywany przez jej prokurenta, zaś obecnie jest zagospodarowany przez M. M., który posiada aktualną wiedzę na jego temat.

W piśmie procesowym z 22 października 2018 r. uzupełnił swoje stanowisko o zarzut, że w dacie orzekania spółka (...) posiada majątek, z którego może być prowadzona skuteczna egzekucja.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 25 stycznia 2005 r. przez Sąd Rejonowy w G. w sprawie GNC 49/05 nakazano (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G., by zapłaciła na rzecz (...) (...) L. S. i (...) z siedzibą w G. kwotę 610,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 sierpnia 2004 r. do dnia zapłaty. W dniu 27 czerwca 2006 r. Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie powyższego nakazu zapłaty.

/bezsporne; nadto dowód z przesłuchania przedstawiciela powoda L. S. – k. 91/

W czasie powstania zobowiązania, wszczęcia postępowania egzekucyjnego oraz w dacie wniesienia pozwu A. R. (2) był prezesem zarządu spółki B..

/bezsporne; nadto: odpis z KRS – k. 10-12 verte/

W latach 2005 - 2006 przedmiotowa spółka nie posiadała majątku, była zadłużona. A. R. (1) nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości. W 2015 r. A. R. (1) został odwołany ze stanowiska prezesa zarządu spółki. Funkcję tą przejął M. M..

/dowody: zeznania świadka K. S. – k. 89-90; zeznania świadka M. M. – k. 90-91/.

W chwili obecnej spółka (...) znajduje się w likwidacji. Nie prowadzi działalności gospodarczej, nie posiada również żadnego majątku, z którego mogłaby być prowadzona skuteczna egzekucja. Wykazane w dokumentach księgowych aktywa spółki to przedawnione, nieściągalne wierzytelności.

dowód: kopia protokołu zgromadzenia wspólników – k. 69, kopia sprawozdania zarządu – k. 75, kopia rachunku zysków i strat – k. 77, kopia bilansu – k. 78, kopia sprawozdania finansowego – k. 81, zeznania świadków K. S. i M. M. – k. 89 – 90.

Do czasu skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, Kancelaria (...) (...) L. S. i P. w G. wszczęła na podstawie nakazu zapłaty z 16 sierpnia 2006 r. postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku K. P.. Postępowanie Km 2938/17 zostało zakończone w dniu 23 marca 2018 r. wskutek wyegzekwowania roszczenia w całości.

/bezsporne; nadto dowody: kopia postanowienia Komornika – k. 55, przesłuchanie przedstawiciela powoda L. S. – k. 91; przesłuchanie pozwanego – k. 92/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, jednakże z innych przyczyn, niż wskazywał w toku procesu pozwany. Należy podkreślić, że w dacie wniesienia powództwa, w ocenie Sądu roszczenie objęte powództwem było zasadne, zaś wyłączną przyczyną oddalenia powództwa było wygaśnięcie, w dacie orzekania, roszczenia, z uwagi na jego zaspokojenie w całości w toku postępowania egzekucyjnego.

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz zeznania świadków – K. S. i M. M., które były spójne, logiczne, wzajemnie się potwierdzające i uzupełniające i zgodne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, a także w oparciu o dowód z przesłuchania przedstawiciela powoda L. S. oraz, częściowo, pozwanego A. R. (2). Odnośnie tego ostatniego, Sąd dał mu wiarę jedynie w takim zakresie, w jakim jego twierdzenia były niesprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

W tym miejscu wskazać należy, że przedmiotem sporu była wyłącznie odpowiedzialność pozwanego jako członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania wobec bezskuteczności egzekucji wobec spółki. Zobowiązania te zostały potwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu – prawomocnym nakazem zapłaty z 25

stycznia 2005 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Gdańsku w sprawie IX GNc 49/05, które, zgodnie z przepisem art. 365 § 1 k.p.c., wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Sąd zatem uchylił pytania pozwanego do świadków i powoda dotyczące kwestii istnienia roszczeń powódki wobec spółki.

Podkreślić należy, iż stan faktyczny w dużej mierze był między stronami niesporny. Pozwany nie kwestionował faktu, iż zarówno w dacie powstania wierzytelności powódki wobec spółki (...), jak i w chwili wniesienia pozwu był prezesem zarządu spółki B., wskazując jedynie na fakt, iż w chwili obecnej wspomniana spółka posiada majątek, z którego można skutecznie egzekwować.

Rację miał powód odnośnie odpowiedzialności pozwanego za zobowiązania spółki, w przypadku, gdy egzekucja przeciwko niej okaże się bezskuteczna. W chwili powstania zobowiązań spółki i wniesienia pozwu A. R. (2) pełnił funkcję prezesa zarządu, a więc zgodnie z art. 299 k.s.h. ponosił odpowiedzialność za jej zobowiązania, bowiem – mimo złej sytuacji finansowej spółki – nie złożył wniosku o ogłoszenie jej upadłości. W przedmiotowej sprawie nie zostały również spełnione inne przesłanki zawarte w dalszej części powyższego przepisu, skutkujące zwolnieniem pozwanego od odpowiedzialności. Zasadnie wprawdzie twierdził pozwany, że stan bezskuteczności egzekucji musi występować zarówno w chwili egzekucji, jak i orzekania o odpowiedzialności określonej w art. 299 k.s.h. Jednakże podniesione przez pozwanego twierdzenia o posiadaniu obecnie przez spółkę majątku, który mógłby podlegać egzekucji nie zostały przez niego udowodnione. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe doprowadziło do ustalenia, że wykazane w dokumentach księgowych aktywa spółki nie przekładają się na rzeczywisty majątek.

Reasumując, powód wykazał wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego przewidziane w art. 299 § 1 k.s.h.

Sąd miał jednak na uwadze fakt, iż kwota dochodzona pozwem w niniejszej sprawie została już wyegzekwowana przez komornika, który postanowieniem z dnia 23 marca 2018 r. zakończył postępowanie w tym przedmiocie.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. Sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Jak już wyżej wspomniano, zasadne w dacie wytoczenia powództwa roszczenie, w dacie orzekania wygasło wskutek zaspokojenia powoda, bowiem komornik wyegzekwował je w całości. Zauważyć również należy, iż przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości zasądzenia świadczenia z adnotacją, że roszczenie to zostało już spełnione, o co wnosił powód w mowie końcowej. W sytuacji, gdy powód nie cofnie pozwu, jedyną możliwością, jaką ma Sąd jest oddalenie powództwa i danie wyrazu przyczynie oddalenia w uzasadnieniu wyroku.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, iż powód nie cofnął pozwu, Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Koszty te stanowiła opłata od pozwu, wobec czego należało je uznać za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 662/18

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)